

Sygn. akt I CNP 40/11

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie skargi I. K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w T.

z dnia 23 grudnia 2010 r., wydanego w sprawie

z wniosku I. K.

przy uczestnictwie F. K., H. W. i K. K.

o dział spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 stycznia 2012 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wniesiona przez wnioskodawczynię na podstawie art. 519² § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia Sądu Okręgowego w T. z dnia 23 grudnia 2010 r. pozbawiona jest niektórych spośród niezbędnych elementów tej skargi wymienionych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Skarżąca nie wskazała przepisów prawa, z którymi zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, bo takim wskazaniem nie jest sformułowanie w pkt 5 skargi, że: „... zaskarżone postanowienie jest niezgodne z prawem”. Tymczasem wymagania skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wyrażone w punktach 2 i 3 art. 424⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. nie są tożsame i mające je spełnić elementy skargi nie mogą być ujęte łącznie, lecz powinny być odrębnie sformułowane i uzasadnione, a nie poprzestawać na odwołaniu się do podstaw skargi i ich uzasadnienia (postanowienia SN: z dnia 2 marca 2006 r., IV CNP 16/06, niepubl.; z dnia 16 marca 2006 r., II CNP 15/06, niepubl.).

Ponadto skarżąca nie uprawdopodobniła wyrządzenia jej szkody spowodowanej wydaniem postanowienia, którego skarga dotyczy. Za spełnienie tego wymogu nie można uznać stwierdzenia, że postanowienie wyrządziło wnioskodawczyni szkodę majątkową w kwocie 24.466,66 zł. Wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wskazania jej rodzaju i rozmiaru oraz czasu powstania, a nie tylko przedstawienia dowodów ze stwierdzeniem, że uprawdopodobniają one szkodę. Samo twierdzenie o zaistnieniu szkody nie jest wystarczające do uznania spełnienia wymagania określonego w tym przepisie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05; z dnia 26 stycznia 2006 r., V CNP 98/05; z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 141; z dnia 9 lutego 2006 r., IV CNP 42/05; z dnia 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05).

Ponadto nie została spełniona przesłanka wynikająca z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. ponieważ skarżąca ograniczyła się, tylko do stwierdzenia, że brak jest ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania, a nadto że postanowienie nie podlega zaskarżeniu skargą

kasacyjną. Takie sformułowanie nie jest równoznaczne ze spełnieniem wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006 r., nr 1, poz. 17). Jego spełnienie polega na zawarciu w skardze wyodrębnionej jurydycznie argumentacji dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 r., nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 140).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.